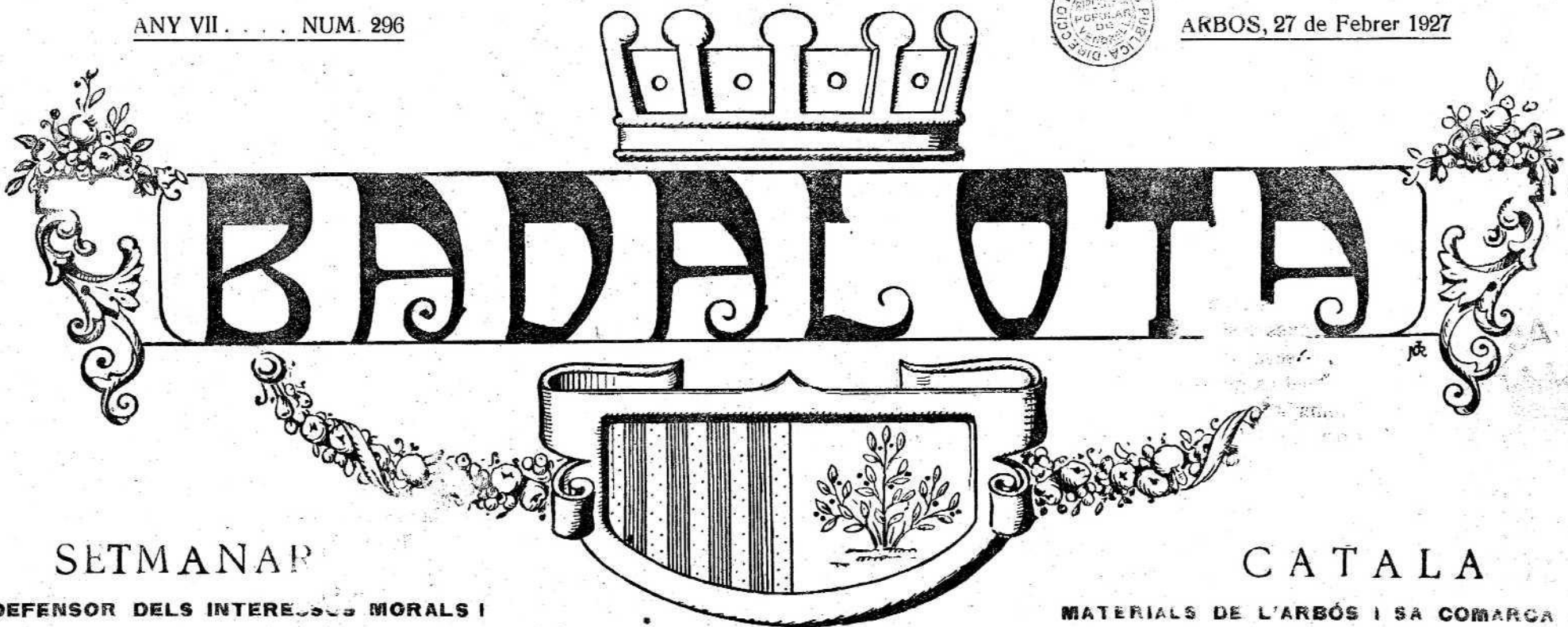

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Arbós i comarca, un mes, 1'50 ptes.: Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes.: Núm. corrent, 15 cts.: Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes totalment desemborsat

AGENCIA D'ARBÓS

Casa Central en Barcelona: Passeig de Gràcia, 8
Sucursal de Tarragona: Apodaca, 24
Agència: Borsí de Tarragona - Rambla Sant Joan, 27

Altres Agències en la Província

Morell, Torredembarra i Vilaseca

Comptes corrents amb interès en pessetes i monedes estrangeres.—Comptes de crèdit.—Compra i venda de valors.—Cobrament i descompte de lletres.—Negociació de cupons i títols amortitzats.—Compra i venda de monedes estrangeres. Girs i cartes de crèdit.—Dipòsits de valors i en general tota mena d'operacions de Banca.

Participacions a Emisions

Subscripcions a Emprèstits

LA SETMANA ENTRANT APAREIXERA
L'OBRA

Notes històriques de la Parròquia i vila d'Arbós

APLEGADES I COMENTADES

PER L'LLIENCIAT

Mn. Gaietà Viaplana i Cornet

RECTOR D'AQUESTA PARRÒQUIA

Constituirà un bell volum pulcrament relligat de prop de 400 planes, amb nombrosos gravats i un planol de la vila de l'Arbós, i es vendrà al preu de 6 pessetes.

Els que desitgin adquirir-la cal que s'apressin a fer el seu encàrrec en aquesta Redacció (c. Sant Julià, 2) per no correr el risc de trobar els exemplars compromesos.

Servirem les comandes de fora vila, trametent el volum certificat contra reembors, carregant 0'50 pessetes per despeses d'envio.

Visions de Catalunya

El Penedès

La terra, com la dona, les dues feminitats bessones i més santament maternals de la vida, tenen moments de gràcia insuperable. Veureu que hi ha terres, paratges i contrades que només fan goig una tongada a l'any, com també i hi ha dones que assoleixen el punt culminant de la beutat en una època determinada de la seva existència, que en unes és la joventut en altres la maternitat, en altres la plenitud, i en altres —oh Déu!— la posta, que és quan l'agror del sexe es transforma en un ferment saborós i dolcíssim com un bàlsam cordial.

Però hi ha terres, com també hi ha dones, que són excelses sempre: estiu i hivern, primavera i tardor. Tenen una resplendor de gràcia pròpia que mai no s'apaga, una aura de delícia que us refresca el cor, un faroneig de glòria que us il·lumina les ninetes i us la sentiu córrer per les venes com un galet de claretat. No és pas el mateix gràcia que bellesa.

Doncs el Penedès és una terra de gràcia, un món petit, rodó, molt ben deixat i pulcrament cenyit al

bell mig de la nostra esgambada catalana. Ell participa de tot: de mar, de pla i de muntanya; però amb una participació substancial, metafísica, que és on radica precisament tota la seva gràcia. Aquella mar, aquells plans i aquelles muntanyes sembla talment que estiguin creades a posta per al Penedès, perquè tenen una llum, un color i un format especialíssim, en tanta de manera que si fos possible treure-les de mica en mica i a bocinets d'on ara són i les poguéssim escampar per ci per lla i a la ventura, mai que els nostres ulls les retrobessin, diríem tot d'una:—Hola, aquestallenqueta demar, aquest redolet de terra i aquesta muntanyola, tan gràcil i bonica, eren del Penedès!

Es la virtut que tenen totes les coses tocades per la gràcia: la de no morir mai, la de la seva perennitat a través dels segles dels segles. Tenen una aroma que els neix de dins, de la rel de l'entranya, i que està en tot, en cada volva de llum, en cada partícula de pols, en cada àtom de l'ésser, en cada moviment de l'esperit i en cada goteta de sang.

I bé: els tres afers més nobles de l'home són: conrear la terra, criar els fills i governar els pobles. Quina sensació més augusta proporciona a l'ànima cada una d'aquestes tres activitats! Quina dignificació més divina tenen les nostres mans davant l'obra creadora que elles han fet! Quin orgull més ple, més sà, en veure l'esplet fecund que hem dut a terme! La terra, els fills, els pobles, la santa trilogia de la vida, els fruits de matèria, la florida de l'amor, les noccs de la Raó amb el Destí damunt la crosta del món, regats tots tres amb sang viva de les nostres venes...

Si jo tingués gosar, posat que ja sóc pare i estimo tant la terra, demanaria a Déu que em deixés governar un poble en marxa, abrandat d'anhel, desficiós de glòria i vibrant com un cant d'al·leluia. Quin goig més infinit sentir-lo palpitant amb tu, tot aquest poble que et cap sencer al palmell de la mà, sentir-lo respirar amb tu, i estimar amb tu, i lluitar amb tu, i triomfar amb tu! Quin rabeig més sublim el poder fondre mils i milions d'ànimes en una sola, i mils i milions de cossos en un sol cos i en una sola sang!

Doncs, el Penedès, veieu? tan bell com és, tan ric com és i tan graciós com és, és aquest poble que jo somio; un petit món sempre en camí, sempre avant, sempre despert; sempre fervent, sempre amb la boca cantadora d'esperances i sempre amb un somris de claretat i d'alegria.

Beneït sigui, doncs, aquest poble, i beneït sigui l'home que el governi i sel senti tot sencer, tot viu, tot glatidor en el palmell de la mà.

JOAN SANTAMARIA

(De la Publicitat).

ESTRELLES FILANTS

(Continuació)

Què són, doncs, les estrelles filants?

El sol està voltat com d'una veritable polsaguera que gira al seu entorn; és a dir: d'un conjunt de cossos petits, vertaders corpúscols microscòpics comparats amb el tamany del sol, quals voltes alentorn d'aquest seguint òrbites elíptiques que s'extenen fins més enllà del més apartat dels planetes: Neptú i obeeixen en tot a les mateixes lleis de la gravitació que els astres grossos; la seva velocitat de trasllació és d'uns 42 mil quilòmetres per segon. Aquests cossos que els astrònoms anomenen meteorits, no sols estan escampats per nostre sistema solar sinó també pels espais siderals; uns van aïlladament i distribuïts amb certa uniformitat a lo llarg de la seva òrbita; d'altres van agrupats, reunits en eixams immensos, els components dels quals segueixen trajectòries paral·leles. Doncs bé: la trajectòria que segueix la terra en el seu moviment de trasllació o sigui al voltant del sol, es creua amb les trajectòries que segueixen aquests meteorits, i es dona el cas de que el nostre planeta passa per aquests punts d'intersecció en el moment en que són travessats també pels meteorits aïllats o reunits en eixams. Es troba en la mateixa situació d'un vianant que tingués de seguir un tros de carretera travessada per una ratxa velocíssima de pedrolins. Aquest viatger, si no portés res per cobrir-se, en sortiria ben mal parat; però si té la precaució de proveir-se d'una coberta protectora, travessarà la zona perillosa sense sofrir dany. La terra traspasa impunement al través d'aquestes ratxes de pedruscall interplanetari: no ha de temer res de la seva topada amb els meteorits perquè va coberta per un encoixinat; que és l'atmosfera que envolcalla el nostre planeta. Si no estés coberta d'aquest gruix d'aire, els meteorits caurien directament sobre la terra amb una velocitat que pot arribar a 72.000 quilòmetres per segon. La Terra sofriria un veritable bombardeig que impossibilitaria la vida de l'humanitat, car els astrònoms calculen que els meteorits que com a terme mig ensopeguen amb la terra es poden comptar diàriament per milions. La Lluna no té atmosfera, rep aquesta metralla amb tota la seva violència, de manera que si els aparells d'observació fossin prou potents, i observéssim el nostre satèl·lit en les èpoques en que junt amb la Terra travessa un dels eixams més densos, veuríem que sobre la seva superfície s'hi encenen un seguit de punts lluminosos que no són més que els meteorits que es posen incandescents per la violència de la seva caiguda sobre la dura superfície granítica de la Lluna.

L'atmosfera no sols obra esmortuint la violència de la caiguda dels meteorits: el seu paper és més eficaç encara. A l'enfonsar-se un meteorit dins l'aire porta una velocitat formidable que varia de 12.000 a 72.000 quilòmetres per segon, segons el sentit del seu moviment sigui igual o contrari al de la terra. La compressió que exerceix sobre l'aire i el frec amb aquest, són tan intensos que segons palesa el càlcul, s'engendra una temperatura altíssima que oscila dels 3.000 als 4.000 graus; temperatura que els fa posar incandescents i és suficient no sols per fondre'ls sinó per volatilitzar-los en les capes altes de l'atmosfera. Aquest cos, fet així visible per la seva incandescència i forta lluminositat és l'estrella filant.

Quasi tots els meteorits queden desfets, volatilitzats en l'aire en la forma que acabem de dir. Aquests s'anomenen bòlits. Altres, els més, pocs, ja sigui que per ésser molt grossos no tenen temps de volatilitzar-se o que per entrar amb menys velocitat dintre l'atmosfera no s'escalfen a tan alta temperatura, arriben a caure sobre la superfície de la Terra, en aquest cas s'anomenen aerolits o uranolits. De manera que esrrella filant, meteorit, bòlit i aerolit són diferents noms aplicats a una mateixa cosa.

Totes les nits es veuen creuar bòlits per l'espai. Tenen tot l'aspecte d'un estel: unes vegades són com una llumeneta de color blanc, altres verdós, d'altres

rogenc o blavís; deixen marcat el seu pas per una petita estel·la de partícules incandescents arrencades pel frec amb l'aire. Hi ha hores de la nit que s'en veuen més que altres; de la mitja nit en amunt és quan s'en veuen amb major nombre; també el fenomen és més o menys intens segons les èpoques de l'any; i n'hi ha dues de privilegiades que són: el 10 d'Agost i als vols del 13 de Novembre. I dins unes mateixes èpoques, uns anys aquest fenomen, es presenta amb més intensitat que altres, així són cèlebres els de 1872 i 1885.

Les estrelles filants si les mirem distretament sembla que es moguin sense guardar cap ordre. Però si parem atenció veurem que totes semblen sortir d'un mateix punt del cel i que des d'ell s'escampin en totes direccions. En realitat no procedeixen d'un mateix centre; això no és més que un fenomen de perspectiva que enganya els nostres ulls.

En efecte: sempre que guaitem ratlles paral·leles, i sobre tot si aquestes són molt llargues—com ara els rails del tren mirats des de un indret des de el qual es distingeixi una llongitud considerable de via rectilínia—ens produeixen l'il·lusió de que talment s'ajunten en un sol punt; de manera que si en lloc d'haver-hi sols dos rails hi fossin a centenars cobrint una gran amplada de terreny, els veuríem extendres formant com un vano; i si per cada parell de rails o via hi passés un tren, tots els trens ens semblaria que surten d'un punt únic. Doncs bé: una cosa idèntica succeeix en observar les estrelles filants: aquestes vénen cap a nosaltres des de gran distància i segueixen línies paral·leles i per tant, malgrat conservin sempre una mateixa distància entre elles que a voltes és de centenars de quilòmetres, semblen irradiar d'un punt únic. L'eixam de meteorits que travessa la Terra a l'Agost, se li dona el nom de Perseides perquè les estrelles filants semblen tenir el centre d'irradiació en la constel·lació de Perseo. A l'eixam de Novembre se l'anomena de les Leonides per tenir el seu radiant en la constel·lació Leo. S'han identificat fins 59 radiants.

Els bòlits havem dit que no arriben a la superfície de la terra, però a la llarga sí que quasi tots els elements que els componen acaben per depositar-se sobre nostre planeta. Els bòlits, al volatilitzar-se es transformen en gasos i vapors que al perdre calor per irradiació, es refreden i condensen en pols finíssima, que va fluctuant per l'aire i es precipita de mica en mica sobre la superfície de la terra. Ordinàriament no havem esment de la caiguda d'aquesta matèria; però es fa visible sobre la superfície de les neus perpètues; així ha pogut ésser vista en certes regions dels Alps; i els exploradors l'han trobada ben visible cobrint la superfície dels gels de les regions polars. A aquesta matèria composta principalment de ferro en suspensió en l'aire, s'han atribuït les pluges de sang, fenomen que s'ha donat alguna vegada. Al ploure l'aigua arrossega aquestes partícules i al caure a terra es tenyeix d'un color rogenc, el qual el vulgus ha suposat ésser sang.

(Continuarà) J. R.

LA FRASE INFECTA

Recordo que la primera vegada que vaig llegir el *Quijote* em va sorprendre molt desagradablement la frase *hijo de... tal* tan repetida en ses pàgines: en altres llibres castellans d'aquell temps també sovint el lector topa amb aquesta frase infecta. No hi ha dubte que el fet obeïa no al caprici d'autors tan respectables sinó a un hàbit de què ells se'n feien ressó en les seves realitats literàries. El cas és que la frase és arribada fins a nostres dies i el nostre poble modern també embruta la seva parla amb sa traducció repugnant.

Heu de considerar els qui avui encara taqueuen els vostres llavis amb aquesta pestilència, que la dona, fins la més abjecta, quan és mare i cura de salvar el que porta en son si, es dignifica i tot el foc de concupiscència que bull en ses entranyes pecadores s'apaga

per l'amor pur i sant que naix pel ésser que ha concebut. Tot fill de mare, encar que ella sigui pecadora, com a fill, no la pot menysprear, puix degut a ell i per a ell ha brotat un amor dignificatiu, un amor de sacrifici. Seguirà essent als ulls del món una mala dona mes no pel fill a causa del poc, potser de l'únic, pur, que en ordre de sentiment haurà brotat i fet estada en son cor maternal.

Doncs si ni al fill d'una mala dona se li pot dir la frase infecta que serà pels fills de les altres mares?

Es molt de dordre que el nostre poble tan fàcilment s'apropii d'allò que deuria rebutjar: la frase infecta no fa pas molts anys que se l'és apropiada mes i que n'ha fet de camí la sentim fluir com bava verinosa tot sovint dels llavis de nostra gent inculta. Era tan sagrat abans a la nostra terra el nom de mare que no s'hi podia tolerar, sens encendre's en noble ira, la menor màcula... ara no deu passar el mateix en molts i molts catalans quan se l'han apropiada i se l'escupen els uns als altres. Penseu els qui la proferiu catalans i no catalans que la frase infecta irrita, entristeix qui la rep, però la brutícia, la vilesa resta tota per la boca innoble que la profereix; fa com la blasfèmia que va contra Déu; l'irrita, l'entristeix, mes sense tocar-lo cau convertida en ira contra el cap de qui l'escup.

Si la frase infecta es diu per un hàbit és senzillament una tristesa més que afegim a les moltes adherides a la nostra incultura; si es profereix amb malícia per ofendre, per tacar, és vilesa, vilesa que puja a grau superior segons la respectabilitat de qui la comet, tal com passa en tota mena de faltes, ja per l'escàndol que produeix ja per l'opressió de la víctima impotental.

Insultar la mare, la que ens ha donat la sang, la que ens ha donat a llum entre greus dolors i fins i tot a voltes perdent la pròpia vida! Què serà d'aquesta societat que tol'era tal baixaesa? La mare, l'únic ésser que té constantment el sacrifici a punt, la mare cristiana sentint-la impassiblement rebregada, enllotada per éssers que segurament voldrien esborrar-la de la faç de la terra tan sols hi quedessin dones per a rabejar-s'hi amb totes les concupiscències i degradacions.

I fins el mateix Deu en volgué tenir de mare per a sublimar la seva dignitat! i penseu vosaltres, proferidors de la frase infecta, que restarà immune la vostra ofensa a la materna dignitat? Vos equivoqueu; Crist en persona, fill de Maria, vos demanarà estret compte. Ell mateix, com a fill de mare, vos farà empassar la frase infecta que proferiu contra les mares de sos germans; puix heu de saber, per si vos n'havíeu oblidat, que tots els homes som germans seus en la Naturalesa i molts en la Gràcia.

† JOAN LLIMONA

CAL NO ATURAR-SE

Entre els capítols més curiosos de la obra publicada pel Duc Adolf de Mecklenburg descrivint els seus viatges per l'Àfrica Central, hi figuren els següents paràgrafs:

«Els Mi-Tsanga, com tots els negres en general, es lliuren esbojarradament a la dansa, tant que sols en avinenteses d'aquestes vaig poder capir exactament la seva manera de sentir i pensar. Recordo, com a molt típic, un acte d'aquest gènere celebrat per a honorar la memòria d'una difunta. El teatre de l'espectacle fou l'ample carrer del llogarret de Molundú. La funció començà en vesprejar. Acabàvem d'asseure'ns en nostres cadires de campanya, quan, il·luminats pels reflexes incerts d'una foguera que cremava a alguna distància, es congregaren tots els pobladors del llogarret i es distribuïren formant un cordó que tancava un espai de forma elíptica. L'orquestra es composava de dos atabals i de varis exemplars d'una mena de viol·lí primitiu confeccionat amb un tros de fusta i algunes fibres de ráfia en lloc de cordes; feia d'arquet una beina de la mateixa planta. A aquesta música, les dones hi afegien el seu cant tot acompanyat-se amb picaments de mans rítmics.

Fàbrica de Mosaic Hidràulic Casa JULIVERT

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

Agència oficial amb diposit dels productes de la casa **Uralita, S. A.**

Venta de tota mena de materials per a construccions

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT. 5

TELÉFON 811

VENDRELL

Representant a Arbós: **Maria Galvez. Carrer Major**

»Les danses es distingeixen per una notable rapidesa de moviments, que no manquen de gràcia; les executen amb preferència dones soles; de tant en tant balla una parella. Les dansarines més famoses fan mostrall d'una flexibilitat extraordinària; el millor ballador *excéntric* anglès no pot envanir-se pas, potser, de l'agilitat de cames d'aquests caníbals.

»Al cap d'una estona s'obrí el cercle per un extrem i un picament de mans general saludà l'aparició d'una figura extremadament fantàstica. La dona, que s'apropà, il·luminada pel rogenc flameig de la foguera, presentava el seu cos esbelt untat de kaolina blanca. La principal peça del seu habillament era una faldilleta curta formada de vèries rengles de fibres de ràfia sobreposades les unes a les altres, de manera que anaven eixamplant-se cap avall. Els braços els tenia adornats amb una espècie de vèls del mateix material; portava la testa cofada amb un formidable capell de plomes, en les cames li castanyejaven mannyocs de pinyols de vèrtes fruites.

»En arribar al mig del cercle, aquesta ballarina començà executar una sèrie de figures en les quals l'agilitat vertiginosa dels moviments competia amb la seva gràcia apassionada que ens tenia corpressos.

»Els Mi-Tsanga, homes i dones, contemplaven la ballarina amb mirades plenes d'entusiasme i aplaudien frenèticament els diferents passos. Era ja més de mitja nit quan ens en va manar; pero en el llogaret la gatzara continuà fins a matinalada.

Ve-us aquí una lectura escaient a aquests dies en que hom s'emploma i empolaina estrafalàriament i tants saltirons fa, més o menys absurdes, per tal de veure si pot animar amb un somriure el rostre impassible i estúpid de S. M. carnestolenca. Aquesta descripció permet als moderns dansaires fruit del plaer de conèixer la molt noble prosòpia de l'actual modalitat de la ballaruga. Tal volta—com les gestes i executories del avantpassats desvetllen la emulació del novençà hereu—els sigui un estímul per a documentar-se abastament a fi d'apressar la evolució dels tremolins i contursions que ara els epilepsien, vers la primitiva puresa del seu origen. Ens atrevim a proclamar la necessitat d'intensificar la divulgació de textos semblants, per tal de cooperar eficaçment a les demostracions que des dels escenaris, amb la Baker al cap, es fan d'un art de tanta potencialitat que tot ho sacceja i regira, fins i tot subvertir les tradicionals disposicions del mal fet donant el major èxit als music-halls de *negra estralla*; puix seria llàstima quedar-nos aturats on estem! Uns quants avenços més, portats amb entusiasme, ens traslladarien a la futura feliç època en què qualsevulla d'aquestes descripcions podrà servir de pauta als reporters, en haver de resenyar els balls de societat de qualsevol festa major. I poca feina no s'estalviarien els periodistes!... Calcar!

TAFANER

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge de Quinquagèsima.—Avui a les deu Ofici, Exposició del Santíssim Sagrament. Tarda a les quatre

exposat Nostramo, Rosari, Trisagi, Començament del Triduu de Desagravis, Plàtica i Reserva. Així mateix es practicarà cada dia i a les mateixes hores en la Capella dels Dolors.

Dimecres abans de les misses imposició de la Cendra. Misses: Avui, a les vuit, per Teresa Rosa Altet. Dilluns, a dos quarts de set, per a la Família Santacana. Dimarts, a dos quarts de set, per Rosa Batlle. Divendres a dos quarts de set, per Casimira Martí i a les vuit per Teresa Rosa Altet. Dissabte a les vuit, per Maria Altet (a. c. s.).

Diumenge a la tarda començarà la predicació quaresmal pel Rvnt. Jaume Creixell.

VARIA

Amb aquest número repartim als subscriptors els quaderns n.º 44 i 45 de les «Notes Històriques de la Parròquia i Vila d'Arbós» i els fotogravats de la mateixa obra «Alguns segells usats a la vila d'Arbós» i «Miranda de la Badalota».

Els preparatius necessaris per a ultimar la confecció del volum que formaran les «Notes Històriques de la Parròquia i Vila d'Arbós» ens pendran, en la setmana entrant el temps necessari per a la preparació del corresponent número de BADALOTA. Els subscriptors en seran rescabats amb el lliurament dels quaderns n.º 46, 47, 48 i 49 últims de l'esmentada obra; de les làmines Heròlica resistència de la Vila d'Arbós en 1808» i «La Giraldà»; i de les cobertes per a el relligat en rústega.

TEATRE ARBOSENC

TEMPORADA DE QUARESMA

Elenc Artístic Arbossenc

amb la col·laboració de la primera actriu

CARME GIMÈNEZ

DIA 6 DE MARÇ

A dos quarts de 10 de la nit

TOSCA

drama en tres actes de V. Sardou, traducció de J. M.ª Jordà.

La malaltia de moda

sàinet en un acte de J. Mallol.

Ja el tenim aquí. Es dir no sabem ben bé si és aquí. Perquè veure'l arribar no l'hem vist arribar. Si ho feu ho feu d'amagatotis. Dimecres al vespre bé prou passaren les gralles per a deixondir a tothom, i bé prou bona claror felen les atxes enceses, però el Carnestoltes, que altres anys acostumavem veure'l tot seriòt, acabat d'arribar, entre aquella xerínola, no es destriava enguany enlloc.

Seria la recança de no tenir al principal personatge de la tabola qui tragué animació al Dijous Gras; dia en el qual a no ésser pels balls que se celebraren en els locals d'esbarjo i l'espiguet que arrancaven els grallers dels seus instruments, no hauriem dit pas que estessim en el vestibul mateix dels dies de màxima gresca, i ens hauria passat com un dia qualsevol. El jovent, emperò, optimista

partidari d'apunyalar les penes, no s'oblidà de la típica broquiada al matí, a la qual afegí unes postres de coca en els balls de l'idem.

Veus aquí amb quin llevat mes minço enbestim els tres dies de Carnaval. Em però no hi mancaran benefactors que bufin fort per fer giravoltar i brincar les parelles. Per a aquesta feina al Saló Arbossenc hi tocaràn els músics de Vilella de Baix i la Societat d'Obrers del Camp ha contractat els de les Borges del Camp.

I cosa rara, dimecres tothom anirà a l'enterrament d'aquesta cosa que enguany encara no estem ben certs hagi nascut. Al menys entre nosaltres.

■ ■ ■

En la perforació del pou, que per a completar el servei de proveïment d'aigües, està excavant la Societat d'Aigües Potables d'Arbós, s'ha arribat a la fondària de 22 metres, a la qual profunditat s'ha trobat una deu d'aigua que dona unes duescentes cargues diàries. Proximament es farà l'instal·lació necessària per a l'esgotament de l'aigua i poguer continuar enfondint fins arribar-ne a captar la quantitat suficient.

■ ■ ■

Dijous passat les educandes del Col·legi de les GG. Carmelites realitzaren una sortida d'esbarjo a la propera ermita de Lurdes. Disfrutaren d'un bon temps. Es divertiren amb els seus jocs; i després de fruit d'un dia passat en plena natura, retornaren a les seves llars aromoses encara de la bosquetana fragància d'aquell pintoresc indret que la Verge Blanca fa més captivador.

■ ■ ■

Els socis del Centre de Sant Lluís també aprofitaren la bonesa del dia fent una bella excursió vers al Pla de Manlleu. Retornaren satisfets de la tarda allí passada.

■ ■ ■

Pulcra i sever de la portada, amb una serietat gràcil que des de fora ens parla de l'exel·lent del seu contingut trobem sobre la taula de Redacció el número de Febrer de «La Nova Revista». Una bona part va dedicada al malaguanyat Joan Creixell. Hom troba a manca-hi la comarca. El projecte de que l'esperit d'aquesta anés a degotar la seva millor essència damunt la nova planta nodrida amb les aportacions de la ciutat, ens feu esperar que aquesta revista abaixaria el seu vol de les alcàries per on planen les altres seves germanes i que, en vistes a la comarca, es posaria intel·lectivament mes a l'abast de tots. Per ara no veiem s'encorrioli en tal direcció. S'ha fet una altra revista—massa bona revista—una altra revista sàvia, una altra revista que es desaga de la multitut forana. La cultura d'aquesta no es prou, i sense un terme mig que s'emmotlli a ella, i un cop la tingui agafada, l'enlairi, quedarà en etern reraçament.

Pel demès una revista excel·lent.

■ ■ ■

Centre de Sant Lluís.—Cada jorn de les festes de Carnaval a dos quarts de set, sessió de cinema, projectant-se pel·lícules.

VENDRELL: IMPREMTA RAMON: TELÉFON 770.

Representant a l'Arbós: Ramón Escarrà: Major, 34

Hotel Ibérica

13 Conde Asalto, 13 Telèfon 4.915 A

BARCELONA

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes

Preus convencionals en els allotjaments per llargues temporades

Coberts des de 4 pesetes

Es serveixen banquets a preus moderats

Lloc a propòsit per a l'allotjament de carabanes de excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI

DISPONIBLE

Transport Ràpid Arbósent
DE JOSEP ESTEVE I JAUME GUARDIA
Arbós-Vilafranca-Barcelona

Servei diari entre Llorens, Arbós, Vilafranca, Barcelona
i vice-versa

MAXIMA ECONOMIA
DESPATX I ENCARREGS:

LLORENS: Isidre Camell.
ARBÓS: Mitgdia, 5.
VILAFRANCA: Plaça Sant Joan, 8.
BARCELONA: Creu Coberta, 14 Bar; Valencia, 262,
Horteria (entre Rambla i Passeig de Gràcia)
i Rech, 41.

DISPONIBLE

Disponible

DISPONIBLE

DISPONIBLE

Disponible